

ביקורת ספרים

8	ניקולא אורבך על לשוב ולאכול בשר מאת עמיר עקיבא סגל
	צילה זן-בר צור על עם שחר היווצרות העור
10	מאת חגית מנדרובסקי
12	יובל גלעד על מסה על החלל הריק מאת עמוס אדל הייט
14	אילת אטינגר על נקר הספק מאת משה יצחקי
16	מאיה ב'רנו על מינהיות מאת לילך גליל
18	רחלי אברהם איתן על סריקת מערכות מאת עצמון ד' ניב
19	עדי דקל על הצגה יומית מאת אדיבה גפן
20	עדינה מור חיים על עשבי חלום מאת מרגלית מתתיהו
21	משה גרנות על הבהוב אחד של חסד מאת רון גרא
24	אורנה מונדשיין על סיד מאת אסתי ג' חיים
26	רבקה אילון על חיים שנעזבו מאת איל מגד

מדורים

6	עידן כריה, קורא בשער - טארק אל-כרמי
8	רפי וייכרט, מאות - כנות
9	רוני סומק, חצי פינה - ג'ק קרואק, מאנגלית: גלעד מאירי
11	צביקה שטרנפלד, הפינה הצרפתית - רובר דנסוס
	אילן ברקוביץ', שירת ישראל -
22	מה לך דמוקרטיה ראובן גבע
27	אפרת מישורי, נתקלתי בשיר רב יופי - בעז ברזילי
	עמוס לויתן, מצד זה - על מנצחת מאת ישי שריד
50	ועל תמיד תהיה מאת אריאל זינדר

רשימות, מאמרים, שיחה

	לאה ענבל דור, דלהי, חידה בלתי מתפענחת,
28	על ספרה של רוני פרצ'ק
	רפי וייכרט, בעקבות הזמן האבוד עם סרט מדידה,
30	על ספרו של רוני סומק
	מדי טרינצ'ר, "בשביל מה לנו עכשיו ידע כזה",
36	על ספרי יעקב של אולגה טוקרצ'יק
	שולמית שחר, הצוענים באירופה, הנשתנה דבר,
42	שני ספרים על צועניות
	חגית גרוסמן, עם צוקי גרביאן, רשימה ושיחה
68	בעקבות תערוכתו "אמריקה"

שירה

4	לי שיר
7	ערן צלגוב
11	עורך פלד
13	גילי חיימוביץ'
15	מירון ח' איזקסון
17	גרגורי גורדון
23	עמיר עקיבא סגל
25	מאיר גן אור
33	יותם גרינברג
33	אבישי דדון-רווח
34	הילה תומר
35	דוד בובטס
35	אהוד אלכסנדר אבנר
39	אברהם אילון
39	יואב גלבוע
40	עדי וולפסון
41	מרדכי הרטל
41	איון דן
46	חיה לוי
47	נועם ויסמן
47	שי בוזגלו
48	אליעז סגל
48	מיכל גונן
49	ניסים ברכה
49	זהבה כלפה
55	טליה סוצקובר-שטרלר
55	יעל שריד
55	דב זהר

סיפורים

56	סלאהתינ דמיטראש, ילדתיים, מטורקית: עפרה בנג'ו
58	עופר שור, דורסים

Iton 77

Literary Magazine

First Editor: Jacob Besser
 Editors: Amit Israeli Gilad,
 Michael Besser
 Editorial Secretary: Gila Shaul
 Editorial Board: Amos Levitan,
 Tamar Mishmar, Yuval Paz,
 Oded Peled, Dorit Peleg,
 Shalom Ratzabi, Rony
 Someck, Jacov Shai Shavit,
 Rafi Weichert

בתמיכת: משרד התרבות והספורט, מינהל התרבות
 עיריית תל-אביב יפו - האגף לאמנויות
 המו"ל: אגודת סופרים ואמנים לקידום הספרות והתרבות
 עמותת מס' 580073575
 1565-253X ISSN

77iton@gmail.com www.iton77.com

טל': 03 5618271 ת"ד 51208 ת"א 67137

עיתון 77

כתב עת לספרות ולתרבות

העורך המייסד: יעקב בסר ז"ל
 עורכים: מיכאל בסר, עמית ישראל-גלעד
 מנכ"ל: אדם פרנס
 רכות מערכת: גילה שאול
 חברי המערכת: רפי וייכרט, עמוס לויתן,
 תמר משמר, רוני סומק, יובל פז, דורית
 פלג, עורך פלד, שלום רצבי, יעקב שי
 שבטי, עידן כריה, גלעד חי

ערב ראש השנה תשפ"א

לי שיר

נראה שאנחנו שוב עומדים לפני סגרה. ייתכן שהגיליון הזה יגיע אליכם באיחור. קולות של בעד וקולות של נגד, ותחושה מטרידה של חוסר אונים. של קריסת מערכות. לא כאן רצינו למצוא את עצמנו בסוף הקיץ הקשה הזה. ובכל זאת, בכל הימים המבלבלים, בתוך השיח האלים, ההוראות הסותרות, גלי העוינות והציניות, אנחנו ממשיכים לקבל משוב מכס, אתם קוראים, אתם כותבים.

הגיליון הזה מביא טקסטים שבחלקם מתייחסים למצב, וחלקם עוסקים בדברים שונים לחלוטין.

רצוני עם זאת להצביע על דבר מה שמשך את עיני בשני מאמרים: זה של מדי טרינצ'ר על ספרי יעקב מאת זוכת פרס נובל אולגה טוקרצ'וק, וזה של שולמית שחר על נשים צועניות כפי שהן מתוארות בספרות. אצל שתי הכותבות עולה תופעת הכיתותיות או הקבוצה המסוגרת כגורמת נזקים עצומים ולעתים הרי אסון. הפרנקיסטים, שכדי להגן על עצמם נטלו חלק בעלילת דם של הכנסייה כנגד היהודים, והצוענים - בחרם ובנידוי שהטילו על מי שקידמו היטמעות בחברה המודרנית, באמנות, בחינוך, באורחות חיים. שני המקרים אינם דומים, אבל הם מדגישים עד כמה כיתותיות, שבטיות וחוסר סולידריות מעמידים בסכנה את החברה שאנחנו מבקשים לעצמנו. ובעתות משבר, כמו שאנחנו חווים כעת, על אחת כמה וכמה.

אז נקווה לשנה שבה יתרככו קווי השבר של החברה הישראלית או לפחות ישכילו לתמוך זה בזה.

שתהיה שנה טובה

ע.ג.

רשימות מהתחתית...

בגיליון שעבר הבעתי את תקוותי שבגיליון הזה אעסוק שוב בתחנת קרליבך הנבנית תחת חלון המערכת. וכי הקורונה תהיה מעין מטרד קל וזמני. ציינתי שמשדר הבריאות מילא את מחסניו במכונות הנשמה ומטושים לרוב, כך שלא יהיה צורך בסגר נוסף (למרות מספר מבהיל של 500 נדבקים ביום). כיום, עם למעלה מ-4000 נדבקים ביום, סגר בחגים (ללא תאריך תפוגה ברור או תוכנית יציאה כלשהי), מכונות הנשמה (שנקנו במיליארדים) מחלירות במחסנים מחוסר בצוותים רפואיים (שלא הוכשרו ולא גויסו בחודשי גל המגפה הראשון) וחורף הממשמש ובא, דומה כי תחנת קרליבך שלנו היא הצוק האיתן שעליו מונחת תקוותה של מדינת ישראל: תקרה שנייה נוצקה, מתווה של קומה נוספת מסתמן, אמנם בגובה של מטר ועשרים - כנראה לרכבות מיניאטוריות.

כאן קיימת תוכנית, כאן עובדים בצורה מסודרת ללא לאות, אמנם בטח תהיינה שגיאות בתכנון, איחור בפתיחה ועוד מרעין בישין, שלא לדבר על חלק מהעסקים שנעלמו זה מכבר והרעש הנורא. אבל התחנה קום תקום וכימינו.

לעומת זאת מדינת ישראל החופשית, היהודית-דמוקרטית, חולה בקורונה בתוספת מחלות רקע קשות, עם סיכוי להגיע למכונת הנשמה ובלי צוות טיפול מיומן (בעצם שלומיאלי ובילתי אמין בעליל) שכלל לא נמצא כרגע כאן. הוא נסע לווינגטון, לפגוש את שר החוץ של האמירויות לצורך חתימת הסכם השלום. ♦

מ.ב.

תהילות

א

כְּמָה קָרָאתִי
וְלֹא שָׁמַעְתָּ קוֹלִי
בְּמַעַמְקִים.
אֲזַי לֹא זָכַרְתִּי
אֵיךְ הִטַּחְתָּ לְבִי לְרִצְפָּה
וְלִעֲגַת לְדָם
וְכַבִּיתִי שְׂמֵחָה
אֵיךְ כָּל וְרִידִי פֹעֵם
הַפְּכַת פִּתְּחֵם
וְאוֹתִי
אוֹת קְלוֹנָךְ.

כְּכֹר שְׂכַחְתִּי אֵיךְ רִצְעַתָּ אֲזַנִּי
אֶל הַכְּתֵל
לְכַבֵּל תְּשׁוּקָתִי
בְּנֶזֶם דְּמוּתְךָ
שְׂכַחְתִּי אֵיךְ כָּרִיתָ לִּי
בוֹר

בְּצִלְמִי וּמוֹתִי
לְרוֹמֵם נִצְחֹנְךָ.

ב

כְּכֹר אֲיַנְנִי צוֹחֶקֶת מְלוֹא הַגֶּשֶׁם.
כְּכֹר אֲיַנְנִי שָׂרָה בְּרַגְלִים יַחְפוֹת
אֶל הַיָּם.
כְּכֹר אֲיַנְנִי
שׁוֹאֵגַת לְכָל רוּחַ
מִמְרוֹמֵי הָרִים
אֶלְהִים
אֶלְהִים
אֶלְהִים

פְּעַם יְדַעְתִּי אֶת חֲכַמַּת הַעֲשׂוֹבִים
וְאֶלְפָתִי נִדְרָדוֹת לְעוֹף לְחַפְּשֵׁי
פְּעַם קָלַעְתִּי מִחֲרָצִיּוֹת סִלֵּי שְׁמֶשׁ